

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ד מְנַחֵם אָב:

סֵדֶר לְקוּפְיֵי פְּנֵי הַיְיָ:

וְזֶהוּ: בְּרֵאשִׁית – רֵאשׁ בֵּית, בְּחִינַת הַבַּעַל-הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם. הֵינּוּ הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא הַיָּפִי וְהַפֶּאֶר שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת יוֹסֵף, בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית מ"ב): "וַיֹּסֵף הוּא הַשְּׁלִיט הוּא הַמְּשִׁבִיר" וְכוּ', בְּחִינַת רֵאשׁ בֵּית, בְּחִינַת בַּעַל-הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם. כִּי עַל-יְדוֹ קִיּוֹם הַבַּיִת-הַמְּקֻדָּשׁ וְקִיּוֹם הַבָּתִּים וְהַדִּירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּנ"ל. וְעַל-יְדֵי שְׁנֵת-גִּדּוֹל הַשֵּׁם שֶׁל זֶה הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת רֵאשׁ בֵּית, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתַּח חֵין הָעֵינַיִם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּנ"ל. וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית – לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּרֵאשִׁית, הֵינּוּ רֵאשׁ בֵּית, בְּחִינַת הַצַּדִּיק הַנ"ל, שֶׁהוּא הַפֶּאֶר שֶׁל הָעוֹלָם בְּנ"ל, עַל-יְדוֹ נִפְתַּח חֵין עֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנ"ל:

וְזֶה בְּחִינַת הַסִּפּוּד עַל סְלוֹק הַצַּדִּיק. כִּי בְּרֵאשִׁית הוּא הַסִּפּוּד עַל נַח, הֵינּוּ מֵאֲמָר הַנ"ל עַל בְּרֵאשִׁית הוּא הַסִּפּוּד עַל סְלוֹק הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת נַח. כִּי שֵׁם נְאֻמָּר מִבְּחִינַת הַהֶעֱלָמָה, שְׁנֵת-עֵלָם הַפֶּאֶר שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ שְׁנֵת-תֵּלַק וְנֵת-עֵלָם הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הַפֶּאֶר שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְהֵנָּה לְהַצַּדִּיק שְׁנֵת-תֵּלַק, אִין לוֹ הַסִּפּוּד כָּלָל בְּמָה שְׁנֵת-עֵלָם וְנֵת-תֵּלַק, כִּי אִם נֵת-עֵלָם וְנֵת-תֵּלַק מִכָּאן, הוּא גְּדוֹל וּמִפֶּאֶר שֵׁם בְּעוֹלָם הַבָּא, בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ו'): "אֵת הָאֱלֹקִים הִתְהַלַּךְ נַח". אֲבָל עַל הַדּוֹר יְתוֹם שְׁנֵת-שָׂאָרוֹ וְעַל הַתּוֹלְדוֹת, דְּהֵינּוּ הַבָּנִים שְׁנֵת-שָׂאָרוֹ, הוּא רַחֲמָנוּת גְּדוֹל מְאֹד, וְעַלֵּיהֶם נְאֻמָּר בְּמִקּוֹנֵן: "אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נַח", בְּמִקּוֹנֵן וְאוֹמֵר: "אֵלֶּה הֵם הַתּוֹלְדוֹת וְהַבָּנִים שֶׁל הַצַּדִּיק, בְּחִינַת נַח שְׁנֵת-תֵּלַק, וְאֵלֶּה הֵם הַתּוֹלְדוֹת הִיתוּמִים שְׁנֵת-שָׂאָרוֹ:

כִּי יַעַ, שְׂכָל הַדְּרוֹת כָּלָם נִמְשָׁכִין מִן הַצְּדִיק שֶׁהוּא הָרֹאשׁ,
בְּחֵינַת רֹאשׁ בַּיִת, בְּחֵינַת הַבַּעַל־הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם כַּנִּל
בְּבִחֵינַת (יִשְׁעִיה מ"א): "קוֹרֵא הַדְּרוֹת מֵרֹאשׁ", שְׂכָל הַדְּרוֹת נִמְשָׁכִין
מִן הָרֹאשׁ, דְּהֵינּוּ הַצְּדִיק הַנִּל. וְאֵזִי כְּשֵׁישׁ זֶה הַצְּדִיק שֶׁהוּא
הָרֹאשׁ בַּיִת, אֵזִי יֵשׁ בְּחֵינַת 'רֹאשׁ' וְיֵשׁ בְּחֵינַת 'בַּיִת', וְאֵזִי כָּלֵנוּ,
דְּהֵינּוּ כָּל בְּנֵי הַדּוֹר, כָּלָם בְּחֵינַת בְּנֵי בַיִת. אֲבָל כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק
וְנִתְעַלַּם זֶה הָרֹאשׁ שֶׁהוּא הַפֶּאֶר, בְּחֵינַת שֵׁם ה' כַּנִּל, אֵזִי
מִתְגַּבְּרִין, חֵם וְשָׁלוֹם, שְׁמוֹת הַטְּמָאָה שֶׁל הַחֵיצוֹנִים, שְׁזָה בְּחֵינַת
הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שְׂקָר כַּנִּל. וְהֵם בְּחֵינַת רֹאשׁ שֶׁל הַסְּטָרָא־אֲחֵרָא,
שֶׁהוּא כְּנֶגֶד רֹאשׁ הַנִּל דְּקֹדֶשׁה, בְּחֵינַת "רֹאשׁ כָּל חוֹצוֹת", שְׁזָהוּ
בְּחֵינַת רֹאשׁ דְּסְטָרָא־אֲחֵרָא, בְּחֵינַת מְפָרְסָמִים שֶׁל שְׂקָר, בְּחֵינַת
שֵׁם הַטְּמָאָה שֶׁל הַחֵיצוֹנִים, חֵם וְשָׁלוֹם, וְאֵזִי אֵין בַּיִת, וּמִתְגַּלְגְּלִים
בַּחוֹצוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם. וְעַל־כֵּן נִקְרָא רֹאשׁ כָּל חוֹצוֹת, כִּי נִתְעַלַּם, חֵם
וְשָׁלוֹם, בְּחֵינַת רֹאשׁ בַּיִת, וְאֵזִי אֵין בַּיִת, וּמִתְגַּלְגְּלִים בַּחוֹצוֹת, חֵם
וְשָׁלוֹם. וְעַל זֶה נֶאֱמַר: "תִּשְׁתַּפְּכְנָה אַבְנֵי קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁ כָּל חוֹצוֹת,
בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בַּפּוֹ" וְכוּ" (אֵיכָה ד). דְּהֵינּוּ שִׁישְׁרָאֵל
קְדוּשִׁים מִתְגַּלְגְּלִים, חֵם וְשָׁלוֹם, 'בְּרֹאשׁ כָּל חוֹצוֹת', כִּי נִסְתַּלַּק
וְנִתְעַלַּם הָרֹאשׁ בַּיִת, דְּהֵינּוּ הַצְּדִיק הָאֱמִתִּי, וְנִתְגַּבֵּר, חֵם וְשָׁלוֹם,
הַהֶפֶד, שֶׁהוּא בְּחֵינַת שֵׁם שֶׁל הַטְּמָאָה שֶׁל הַחֵיצוֹנִים, בְּחֵינַת
'רֹאשׁ כָּל חוֹצוֹת' כַּנִּל:

וַיִּרְמִיָהוּ הַנְּבִיא הָיָה מְקוֹנֵן וּמַחֲבִב דָּם יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּשְׁפַּד, וְהָיָה
מִשְׁתַּתַּף בְּצַרְתּוֹ, וְהָיָה רוֹאֵה יִשְׂרָאֵל מוֹלִיכִים
בְּקוֹלָרִין, וַיִּדְיָהוּן מְהַדְּקִין לְאַחֲרָא, וְרַחֲיָא עַל צוּאֲרִיהוֹן, וְהָיָה
מִשְׁתַּתַּף עִמָּהֶם, וְהָיָה מְקוֹנֵן עַל כָּל טְפָה דָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל: "בְּנֵי צִיּוֹן
הַיְקָרִים הַמְּסֻלָּאִים בַּפּוֹ וְכוּ" תִּשְׁתַּפְּכְנָה אַבְנֵי קֹדֶשׁ" וְכוּ:

וְזָהוּ: "אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נַח", הֵינּוּ בְּמִקּוֹנֵן עַל הַתּוֹלְדוֹת שְׁנֵי שְׂאֵרוֹ כַּנִּלְבָּן. וְזָהוּ: "נַח אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה", הֵינּוּ שְׁהֵיָה וְנִסְתַּלַּק וְכוּ' כַּנִּלְבָּן:

וְהֵנָּה: כָּל הַדְּרוֹת כָּלָם נִמְשָׁכִין מִן הַצַּדִּיק שֶׁהוּא הָרֵאשִׁי, בְּחִינַת "קוֹרָא הַדְּרוֹת מֵרֵאשִׁי" כַּנִּלְבָּן. וְזָה בְּחִינַת: "אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נַח" – שְׁכָל הַתּוֹלְדוֹת, דְּהֵינּוּ הַדְּרוֹת, כָּלָם נִמְשָׁכִין מִן נַח שֶׁהוּא בְּחִינַת הַצַּדִּיק, בְּחִינַת הָרֵאשִׁי, בְּחִינַת הַדְּרוֹת מֵרֵאשִׁי, כַּנִּלְבָּן:

וְדַע, שְׁגַם הַדְּיוֹר הָאֶתְרוּג נִמְשָׁךְ גַּם־כֵּן מִן הָרֵאשִׁי הַנִּלְבָּן. וְזָה בְּחִינַת 'קוֹרָא הַדְּרוֹת מֵרֵאשִׁי', בְּחִינַת הַדְּיוֹר הָאֶתְרוּג, שְׁנִמְשָׁךְ גַּם־כֵּן מֵהָרֵאשִׁי הַנִּלְבָּן, דְּהֵינּוּ הַצַּדִּיק הַנִּלְבָּן, שֶׁהוּא הָרֵאשִׁי וְהַפָּאָר וְהַהַדְּיוֹר שֶׁל הָעוֹלָם כַּנִּלְבָּן. וְהֵנָּה עֶקֶר הַהַדְּיוֹר הֵם יִשְׂרָאֵל, כִּי אַף־עַל־פִּי שְׁגַם חָם וְיִפֶּת הֵם תּוֹלְדוֹת נַח, אַף־עַל־פִּי־כֵן עֶקֶר הַהַדְּיוֹר הֵם יִשְׂרָאֵל, שְׁבָאִים מִבְּנֵי שֵׁם. וְזָה בְּחִינַת: 'הַדְּיוֹר מְצוּהָ עַד שְׁלִישִׁי' (בְּבֵא־קָמָא ט: וְשִׁלְחֹן־עֲרוּךְ אֶרְחֻחִיִּים סִימָן תִּרְנוּ) – זֶה בְּחִינַת שֵׁם, שֶׁהוּא הַשְּׁלִישִׁי מִשְׁלֹשָׁה בְּנֵי נַח (וְעֵינִן בְּסִנְהֶדְרִין קִיָּא מַה שְׁדַּרְשׁוּ עַל פְּסוּק: "וְהַשְּׁלִישִׁית יוֹתֵר בָּהּ" – שְׁלִישִׁי שֶׁל נַח, שְׁלִישִׁי שֶׁל שֵׁם), שֶׁהוּא עֶקֶר הַהַדְּיוֹר וְהַפָּאָר כַּנִּלְבָּן. וְהוּא בְּחִינַת שֵׁם, שֵׁם דִּיקָא, בְּחִינַת שֵׁם הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת פָּאָר וְהַדְּיוֹר כַּנִּלְבָּן: (וְהֵבֵן הֵיטֵב לְקַשֵּׁר כָּל זֶה עִם מַה שְׁמִבְּאָר לְעֵיל בְּמֵאמָר בְּרֵאשִׁית, וּבְסִימָן סו, כִּי הַכֹּל מְקַשֵּׁר יַחַד, עֵינִן שֵׁם הֵיטֵיב)

שִׁיר לְעֵיל: "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ" – זֶה בְּחִינַת 'עוֹלָמְתָא שְׁפִירְתָּא דְּלִית לָהּ עֵינַיִן' (זֶהר מְשֻׁפְּטִים דָּף צה). כִּי "רַחֵל הָיְתָה יִפְת־תָּאָר וַיִּפֶּת־מֵרְאָה" (בְּרֵאשִׁית כ"ט), וְעַל־כֵּן עֶקֶר הַהוֹלָדָה שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת יוֹסֵף, שְׁהֵיָה יִפְת־תָּאָר וַיִּפֶּת־מֵרְאָה, בְּחִינַת הַפָּאָר וְהִיפִי שֶׁל הָעוֹלָם כַּנִּלְבָּן, הוּא מֵרַחֵל. אֲבָל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתס - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עכשו בגלות, אחר החרבן, היא בבחינת רחל מבכה על בניה, ועל-כן היא בחינת עולמתא שפירתא דלית לה עינין כי מאור עינים נסתלקין על-ידי הבכי פנ"ל, והבן היטב. ועל-ידי-זה מקשר היטב מאמר הנ"ל, שמתחיל לדבר מענין רחל מבכה על בניה, ואחר-כך מדבר מההעלמה, שנתעלם הצדיק, שהוא הפאר והיפי, בחינת יוסף, בחינת: "ויוסף היה יפה-תאר" וכו', כי הכל ענין אחד, כי עקר הולדת הצדיק, שהוא בחינת יוסף וכו' פנ"ל, הוא מרחל וכו' פנ"ל:

סדר קצור לקוטי מנחת ר"ן היפני:

ג בעתים הללו שכבר ארד עלינו הגלות והשם יתברך מצפה בכל עת לשוב אלינו ולחזור ולבנות בית מקדשנו ראוי לנו שלא לעכב חם ושלום בנין בית המקדש רק להשתדל בבנינו. על כן מאד מאד צריכין לזהר לקום בחצות בכל לילה ולהיות מתאבל מאד על חרבן בית-המקדש כי אולי בגלגול הראשון היה הוא הגורם שיחרב הבית-המקדש ואפלו אם לאו אולי הוא מעכב עתה בחטאיו בנין בית-המקדש ונחשב גם כן כאלו גרם להחריבו. ועל זה יבכה ויתאבל מאד בכל לילה בחצות ועל-ידי-זה יהיה נחשב כאלו הוא משתדל בבנין בית-המקדש ועל-ידי-זה יזכה להתקרב אל האמת, הינו להתקרב לצדיקים ויראים וכשרים אמתיים שהם עקר הפאר והחן והיפי האמת של העולם, (אמר הפעתיק, נראה שזה פונת סמיכת הפסוקים חצות לילה אקום להודות לך וכו' חבר אני לכל אשר יראה הינו פנ"ל:) ועל-ידי-זה יהיו נפתחין עיניו ויסתכל על עצמו בכל המדות ולשוב בתשובה על כל המדות רעות ויזכה לדעת ולהכיר את שמו הגדול יתברך:

ד על-ידי שקמים בחצות לילה ומתאבלין על חרבן בית-המקדש

זקן נתן ולא יעבור

על ידי זה נצולין משרפות:

סדר ימי פולחן רצ"ת הימי:

צ ובצר הרחיב לי השם יתברך, שבאותו יום ראשון הנזכר לעיל הודיע לי אחד שיש ספינה שהולכת לאדעם ושם היתה אשה אחת ועוד איש אחד, ותכף הלך עמי האיש הנזכר לעיל שהודיע לי ונתתי בידם אגרת לביתי ושם באותה הספינה דברה עמנו וחקקה אותנו מאד ואמרה שאין הדבר כמו שהם אומרים, כי היא נסעה משם לכאן באלו העתים שעברו, שבהם היתה הספינה יותר גדולה, ושאר דברים כאלה שהיו לי נחת כי בכל היום כלו לא זכיתי לשמע משום אדם דבור כזה:

צא ביום שני הייתי עוד הפעם על הספינה הנזכרת לעיל, ושמעתי גם כן דברים כאלה שאין הדברים כמו שהם אומרים, ואף על פי כן ראיתי שהיא ספינה גדולה, ואני צריך לרחמים וישועה גדולה ובפרט שגם מעות על הוצאות אין לי כדי ספוקי, כי בעת כזאת צריך להרבות בהוצאות מאד ותכף ביום שני הנזכר לעיל כשחזרתי מהספינה הנזכרת לעיל, נסענו בספינה קטנה להוסקיע לראות למכור שם מעט הספרים שהיו עמי כי ראיתי מיד שהמעות שנשאר בידי כשבאתי לסטמבול בערך מאה וחמשים טאליר פחות קצת, אינו מספיק אפלו על מחצה הוצאות לארץ ישראל לבד, מלבד החזרה ואף על פי כן היתה קשה עלי מאד לנסע להוסקיע, אף על פי שהיא עיר שרבה ישראלים, והעיר הזאת היא העיר הגדולה מישיבת ישראל יותר משאר העירות שבסטמבול, אבל מחמת ששם אין נמצאים שום אנשי פולין, כי מעט הגרים מפולין הנמצאים בסטמבול רבם בכלם הם בעיר גאליטא אבל מחמת ההכרח, ועקר הכונה שלי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתסב - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
- אמר "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

כִּי אָמַרְתִּי אֲוִלִי מֵאֵת ה' הוּא שְׁאֲנִי מִכָּרַח לִילֵךְ לְהוֹסֵקִיעַ כְּדִי
לְהַשְׁאִיר שָׁם אֵיזָה סֵפֶר מִסְפְּרֵי רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, כִּי אֵיךְ
אֶפְשָׁר שְׁאַהֲיָה בְּסִטְמָבוּל וְלֹא אֲשָׁאִיר שָׁם שׁוּם סֵפֶר חֵם וְשָׁלוֹם,
וְרַק מִחֲמַת זֶה נִתְחַזְקֵתִי וְאָמַרְתִּי וַיְהִי מִה־אֵלֶיךָ לְשָׁם:

וְהִתְחִיל חֲבֵרֵי רִי"א לְדַבֵּר לִי שֶׁעֲכָשׁוּ סָמוּךְ לְעֶרְב, וּבִוְדָאֵי נִצְטָרֵךְ
לָלוֹן שָׁם, וְאֵין לָנוּ שׁוּם מָקוֹם לָלוֹן וּכְבָר יִדְעֵנוּ הֵיטֵב, שְׁאַצֵּל
הַפְּרַעַנְקִין [עֲדוֹת הַמְזָרְח] קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְמִצְאָה בֵּית לְכַנֵּם בּוֹ,
בְּפֶרֶט אֲנָשֵׁי פּוֹלִין שָׁהֵם בְּעֵינֵיהֶם לְשִׁחּוֹק לְלַעַג וּלְקָלָם אֲבָל
אָמַרְתִּי שְׁגָם דְּבֵרֵי רִי"א הֵם מְנִיעָה, וְאֵינִי רוֹצֶה לְדַחוֹת הַדְּבָר,
וַיְהִי מִה־אֵלֶיךָ לְשָׁם וְהִלְכְנוּ לַחֲוִץ וְלִקְחָנוּ מִשָּׁם עִמָּנוּ מְעַט סְפָרִים,
וְקָצַת סְפָרֵי רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְטִלִּית וְתַפְלִין שְׁלִי לְבַד וְהִלְכְנוּ
שְׁנֵינוּ אֶל הַשּׁוּק עַד שֶׁמָּצְאָנוּ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי פּוֹלִין שְׁהָיָה לוֹ הַכְּרוֹת
עִמָּנוּ, וּבִקְשָׁנוּ אוֹתוֹ שְׁיֹלֵךְ אוֹתָנוּ אֶל הַדֶּרֶךְ שֶׁהוֹלְכִין לְהוֹסֵקִיעַ
וְהִלֵּךְ עִמָּנוּ עַד שֶׁהֵבִיא אוֹתָנוּ אֶל הַשַּׁעַר שְׁיֹצְאִין בּוֹ אֶל הַיָּם
וּמִחֲמַת שֶׁכְּבָר פָּנָה הַיּוֹם לְעֶרֶב הִכְרַחְנוּ לָתֵן לְהַשׁוֹמֵר שְׁנֵי פְּאָרִים
וְהֵנִיחַ אוֹתָנוּ לְצֵאת מִן הַשַּׁעַר (אֲבָל בְּכָל הַיּוֹם כָּלוּ אֵין נוֹתְנִים כָּלוּם)
וּבָאנוּ אֶל חוֹף הַיָּם, וְשָׁם עוֹמְדִים סְפִינּוֹת מְזֻמָּנוֹת וְהַכְּנִים אוֹתָנוּ
הָאִישׁ הַזֶּה לְבֵאִיזָה סְפִינָה עִם עוֹד שְׁלֵשָׁה אוֹ אַרְבָּעָה אֲנָשִׁים
אַחֲרֵים שֶׁיָּשְׁבוּ שָׁם מִקֶּדֶם, וְנִסְעָנוּ לְהוֹסֵקִיעַ וְהִלְכְנוּ עַל הַיָּם לְהַחוּף
בְּעֶרֶךְ חֲצֵי שָׁעָה וַיּוֹתֵר, עַד שֶׁבָּאנוּ לְהוֹסֵקִיעַ וְשִׁלְמָנוּ לְהַסְפִּין
חֲמֵשָׁה פְּאָרִים בְּעַד כָּל נַפְשׁ:

סֵדֶר לְקוֹטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

כּו צְרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל בְּמִסִּירַת נַפְשׁ, שְׁיִבְטֵל כָּל יְשׁוּתוֹ וְגַשְׁמִיּוֹתוֹ
בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. וְלֹא יִכּוֹן בְּשִׁבִיל תּוֹעֵלַת עֲצָמוֹ כָּלֵל וְלֹא יַחֲשֹׁב
לְכָלוֹם אֶת עֲצָמוֹ, וַיִּתְבַּטֵּל כְּאֵלוֹ אֵינוֹ בָּעוֹלָם. וְזֶה זֹכִיךְ עַל־יָדֵי

מִשְׁפָּט, דְּהֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׁמֵת־בּוֹדֵדִין וּמְפָרְשִׁים שִׁיחָתוּ בֵּינוּ לְבֵין
 קוֹנּוֹ, וְשׁוֹפְטִין וְדָנִין אֶת עֲצָמוֹ בְּעֲצָמוֹ עַל כָּל הַדְּבָרִים שְׁעוֹשָׂה,
 וְעַל-יְדֵי זֶה מַעֲלִין הַיְרָאָה לְשָׂרְשָׁה שְׁהוּא הַדַּעַת. וְעַל-יְדֵי זֶה זוֹכִין
 לַתּוֹרָה שְׁבַנְגָלָה וְעַל-יְדֵי זֶה זוֹכִין לַתְּפִלָּה בְּמִסִּירַת נַפְשׁ כַּנַּ"ל,
 וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה כְּזֹאת זוֹכִין לְסִתְרֵי אֲוֵרֵיתָא שְׁהוּא אֲוֵר הַגְּנוּז
 לְצַדִּיקִים, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לָזֶה (שם טו).

כו בְּחִינַת נְחָשׁ מִסִּית אֶת הָאָדָם שִׁיתְּפִלֵּל לְתוֹעֵלַת עֲצָמוֹ, כְּמוֹ הַב
 לָנוּ חַיִּי וּמְזוֹנֵי אֹ שְׂאָר תוֹעֵלַת. וְצָרִיד לְהַתְגַּבֵּר עַל זֶה וּלְהַשְׁתַּדֵּל
 לְזִכּוֹת שִׁיתְּפִלֵּל בְּלִי שׁוּם כְּוִנַּת הַתוֹעֵלַת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ אֵינּוּ בְּעוֹלָם
 כַּנַּ"ל, וְעַל-יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְאֲוֵר הַגְּנוּז לְצַדִּיקִים כַּנַּ"ל (שם).

כז הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְתַאֲוֶה לְתְּפִלָּתוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְכִשְׂיִשְׂרָאֵל
 מְתַפְּלִין לְפָנָיו הֵם מְמַלְאִים תְּאֲוֹתוֹ, וְהוּא מְקַבֵּל תְּעֲנוּג מֵאֲתָנוּ
 (שם).

כח כְּשֶׁאֲנוּ קוֹרְאִין לְהַשֵּׁם יְתְּבַרְךָ בְּתַאֲרִים שֶׁל בְּשָׂר וְדָם בְּתְּפִלוֹת
 וּבְרָכוֹת, וְהוּא נִמְצָא לָנוּ בְּכָל קְרִיאָנוֹ אֱלֹינוּ, זֶה חֶסֶד הַשֵּׁם יְתְּבַרְךָ,
 כִּי אִם לֹא הָיָה חֶסֶדֵי הַשֵּׁם יְתְּבַרְךָ, לֹא הָיָה כְּדַאי לְקַרְא וּלְכַנּוֹת
 אֹתוֹ יְתְּבַרְךָ בְּתַאֲרִים וּשְׁבָחִים וְתִבּוֹת וְאוֹתִיּוֹת, אֲבָל זֶה הַכֹּל
 חֶסֶד הַשֵּׁם יְתְּבַרְךָ. וּמִזֶּה רָאוּי לְאָדָם לְהַתְעוֹרֵר וּלְהַתְלַהֵב מְאֹד
 בְּתְּפִלָּה כְּשִׁיזְכֹּר גְּדֻלַּת הַבוֹרָא יְתְּבַרְךָ כְּפּוּם מַה דְּמִשְׁעַר בְּלִבִּיהָ,
 שְׁהוּא מְרָמָם וּמְנַשָּׂא מְאֹד מְכָל אֵלוֹ הַשְּׁבָחִים וְהַתַּאֲרִים, רַק
 מֵאֲהַבְתּוֹ וְחֶמְלָתוֹ וְחֶסֶדוֹ הַגָּדוֹל נָתַן לָנוּ רְשׁוֹת לְקַרְוֹת אֹתוֹ
 בְּתַאֲרִים אֵלוֹ וּלְהַתְּפִלֵּל לְפָנָיו, כִּיֵּי שְׁנִזְכֶּה לְהַתְּדַבֵּק בּוֹ יְתְּבַרְךָ.
 עַל-כֵּן רָאוּי לִזְמַר עַל-כָּל פָּנִים אֵלוֹ הַתִּבּוֹת וְהַתַּאֲרִים בְּלֵב שָׁלֵם
 וּבְכּוֹנֵה גְּדוּלָה בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, מֵאַחַר שֶׁאֲנוּ זוֹכִין בְּחֶסֶדוֹ לְקַרְוֹת
 אֹתוֹ בְּתַאֲרִים אֵלוֹ (שם).

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתסד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ל כל אחד ממפרשי התורה קדם שמתחיל לבאר איזה באור, צריך לו מתחלה לשפך תפלתו לפני השם יתברך, כדי לעורר לב העליון, להשפיע עליו דבורים חמים כגחלי אש, ואחר כך יתחיל לבאר. כי אז נמשכין באורי התורה בשפע גדול גם כן מלב העליון (שם כ).

סדר ספורי מעשיות הימי:

בתוך כך בא נשר גדול ודפק על המגדל, ואמר להם: חדלו עוד מלהיות עניים! שובו אל האוצרות שלכם, והיו משתמשים באוצרות שלכם ואמר להם שיצאו מן המגדל בדרך זקנותם, שכל מי שזקן יותר יצא תחלה והוציא כלם מן המגדל והוציא תחלה את התינוק הנ"ל, כי באמת הוא זקן יותר מכלם וכן כל מי שהיה יניק יותר הוציא קדם והזקן הגדול הוציא באחרונה כי כל מי שהיה יניק יותר, היה זקן יותר כנ"ל והזקן שבהם היה יניק יותר מכלם ואמר להם: (הנשר הגדול הנ"ל) אני אפרש לכם את המעשיות שספרו כל הנ"ל כי זה שספר שהוא זוכר גם כשחתכו את התפוח מן הענף, הינו שהוא זוכר גם כשחתכו את טבורו (הינו שגם את המעשה הזאת שנעשה עמו תכף בעת ההולדה, בעת שחתכו את טבורו, גם את זה הוא זוכר) והשני שאמר שזוכר בשעה שהיה הנר דולק, הינו שהוא זוכר גם כשהיה בעבור, שהיה נר דולק על ראשו וזה שאמר שזוכר גם בעת שהתחיל רקום הפרי, הינו שזוכר גם כשהתחיל להתרקם הגוף, והינו בעת יצירת הולד וזה שזוכר בעת שהיו מוליכים הגרעין לנטע הפרי, הינו שזוכר גם כשנמשכה הטפה בעת הזווג וזה שזוכר את החכמים שהיו ממציאים את הגרעין, הינו שזוכר גם כשהיה הטפה עדין במח (כי המחין ממציאים את הטפה) וזה שזוכר את הטעם הינו הנפש

וְהַרְיַחֲהִינוּ הָרוּחַ וְהַמְרֵאֵה־הִינוּ הַנְּשָׁמָה וְהַתִּינוּק אָמַר שְׂזוֹכֵר
לָאוּ כְּלוּם, כִּי הוּא לְמַעַלָּה מִן הַכֹּל, וְזוֹכֵר אֶפְלוּ מַה שֶּׁהוּא קֹדֵם
מִנְּפֶשׁ רוּחַ נְשָׁמָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת "אֵין" וְאָמַר לָהֶם: חֲזְרוּ אֶל
הַסְּפִינוֹת שְׁלָכֶם, שֶׁהֵם הַגּוֹפִים שְׁלָכֶם שֶׁנִּשְׁבְּרוּ, שִׁיחֲזְרוּ וַיִּכְנֹו
עִתָּה חֲזְרוּ אֵלֵיהֶם, וּבִירַךְ אוֹתָם וְלִי (הִינוּ זֶה הַבְּעִטָּלִיר הָעוֹר שֶׁחִיָּה תִינוּק
אֵז, שֶׁהוּא מְסִיפֵר כָּל זֶה) אָמַר הַנְּשָׂר הַגְּדוֹל הַנִּ"ל: אֶתָּה בּוֹא עִמִּי, כִּי
אֶתָּה כְּמוֹתִי כִּי אֶתָּה "זָקֵן מְאֹד וְעַדִּין אֶתָּה יַנִּיק מְאֹד" וְעַדִּין לֹא
הִתְחַלַּתְּ לְחַיּוֹת כְּלָל וְאֵף עַל פִּי כֵן אֶתָּה זָקֵן מְאֹד וְגַם אֲנִי כָּךְ, כִּי
אֲנִי זָקֵן וְעַדִּין אֲנִי יַנִּיק וְכוּ' נִמְצָא, שִׁישׁ לִי הַסְּכָמָה מֵאוֹתוֹ הַנְּשָׂר
הַגְּדוֹל (שֶׁאֲנִי חֵי חַיִּים אֲרָכִים כִּנ"ל) וְעִתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם חַיִּים אֲרָכִים
שְׁלִי, בְּמִתְנָה לְדַרְשָׁה וְנַעֲשֶׂה שָׁם שְׂמִחָה וְחִדּוּהַ גְּדוֹלָה וְעִצּוּמָה
מְאֹד מְאֹד בַּיּוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל שִׁבְעַת יָמֵי הַמְּשִׁתָּה, חֲזְרוּ וְזָכְרוּ הַזּוּג
הַזֶּה אֶת הַבְּעִטָּלִיר הַשְּׁנִי הִינוּ הֵחֵרֵשׁ שֶׁחִיָּה אוֹתָם וְנָתַן לָהֶם
לָחֶם וְהָיוּ בּוֹכִים וּמִתְגַּעְגְּעִים: אֵיךְ לוֹקְחִין לְכָאן אֶת אוֹתוֹ
הַבְּעִטָּלִיר הֵחֵרֵשׁ שֶׁחִיָּה אוֹתָנוּ כִּנ"ל ? בְּתוֹךְ שֶׁהָיוּ מִתְגַּעְגְּעִים
אֶחָדָיו, וְהִנֵּה הוּא בָּא, וְאָמַר הִנְנִי! וְנָפַל עֲלֵיהֶם, וְנָשַׁק אוֹתָם,
וְאָמַר לָהֶם: עִתָּה אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם בְּמִתְנָה שֶׁתְּהִיוּ כְּמוֹנִי, שֶׁתְּחִיו
חַיִּים טוֹבִים כְּמוֹנִי כִּי בְּתַחֲלָה בִּרְכָתִי אֶתְכֶם בְּזֶה, וְעִתָּה אֲנִי נוֹתֵן
לָכֶם חַיִּים טוֹבִים שְׁלִי-בְּמִתְנָה גְּמוּרָה לְדַרְשָׁה וְאֶתֶם סוֹבְרִים
שֶׁאֲנִי חֵרֵשׁ? אֵין אֲנִי חֵרֵשׁ כְּלָל! רַק שֶׁכָּל הָעוֹלָם כָּלוּ אִינוּ עוֹלָה
אֶצְלִי לְכֹלָם, שֶׁאֲשַׁמַּע הַחֶסְרוֹן שְׁלָהֶם כִּי כָּל הַקּוֹלוֹת-כָּלָם הֵם מִן
חֶסְרוֹנוֹת כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד צוֹעֵק עַל חֶסְרוֹנוֹ וְאֶפְלוּ כָּל הַשְּׂמִחוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם-כָּלָם הֵם רַק מִחֲמַת הַחֶסְרוֹן, שֶׁשְּׂמִיחַ עַל הַחֶסְרוֹן שֶׁחָסַר
לוֹ וְנִתְמַלָּא וְאֶצְלִי, כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ אִינוּ עוֹלָה לְכֹלָם, שִׁיִּכְנָסוּ
בְּאֲזֵנֵי הַחֶסְרוֹן שְׁלָהֶם כִּי אֲנִי חֵי חַיִּים טוֹבִים שֶׁאֵין בָּהֶם שׁוּם

ליתסו לומר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" וזק נתן ולא יעבור ושיבת תיקון המידות

חפרון ויש לי הסכמה על זה שאני חי חיים טובים, מן המדינה של עשירות וחיים טובים שלו הוא, שהיה אוכל להם ושותה מים (וספר להם):

סדר שבתו ערוך הימני:

(ז) רופא אחד אומר צריך ורופא אחד אומר אינו צריך מאכילים אותו: הגה והוא הדין לשנים כנגד שנים ואפילו קצתן יותר בקי אין מקצתן כנ"ל: (ג) אם החולה ורופא א' עמו אומרים שאינו צריך ורופא א' אומר צריך או שהחולה אינו אומר כלום ורופא אחד אומר צריך ושנים אומרים אינו צריך אין מאכילין אותו: (ד) אם שנים אומרים צריך אפילו מאה אומרים אינו צריך ואפילו החולה אומר עמהם שאינו צריך מאכילין אותו מאחר ששנים אומרים צריך: הגה והוא הדין אם החולה ורופא אחד עמו אומרים צריך אע"פ שמאה רופאים אומרים אינו צריך מאכילין אותו (טור) ולא חיישינן דהחולה אומר צריך משום דמאמין לרופא זה שאומר צריך (ב"י בשם מהרי"א): (ה) אם החולה אומר אינו צריך והרופא מסופק מאכילין אותו אבל אם הרופא אומר אינו צריך והחולה אומר איני יודע אין מאכילין אותו: (ו) אם הרופא אומר שאינו מכיר את החולי הרי הוא כאדם דעלמא ואין דבריו מעלין ולא מורידין: הגה מיהו אם נחלש הרבה עד שנראה לרוב בני אדם שאצלו שהוא מסוכן אם לא יאכל מאכילין אותו (או"ח): (ז) כשמאכילין את העוברים או את החולה מאכילין אותם מעט מעט כדי שלא יצטרף לשיעור הלכך מאכילין אותו כשני שלישי ביצה בינונית וישהו כדי אכילת ארבעה ביצים והשתיה יבדקו בחולה עצמו כמה היא כדי שיסלקנו לצד אחד ויראה כמלא לוגמיו: (ח) וישקוהו פחות מאותו שיעור וישהו בין שתיה לשתיה כדי אכילת ארבעה ביצים ולפחות ישהו בין שתיה לשתיה כדי

שיעור שתיית רביעית ואם אמדוהו שאין השיעורים הללו מספיקים לו או שהחולה אומר כן או שנסתפקו בדבר מאכילין ומשקים אותו כל צרכו (מיד): (ט) מי שאחזו בולמוס והוא חולי שבא מחמת רעבון וסימנו שעניו כהות ואינו יכול לראות מאכילין אותו עד שיאורו עיניו ואם אין שם מאכל של היתר מאכילין אותו מאכל איסור ואם יש כאן שני מיני איסורים אחד חמור מחבירו מאכילין אותו הקל תחלה: הגה אם צריך לבשר ויש כאן בהמה שצריכין לשוחטה ובשר נבלה מוכנת עי' לעיל סימן שכ"ח סעיף י"ד: (י) חולה שאכל ביום הכיפורים ונתיישב דעתו בענין שיכול לברך צריך להזכיר של יוה"כ בברכת המזון שאומר יעלה ויבוא בבונה ירושלים:

סימן תריט (א) ליל יום הכיפורים נוהגים שאומר שליח צבור בישיבה של מעלה ובישיבה של מטה על דעת המקום ועל דעת הקהל אנו מתירין להתפלל עם העבריינים ונוהגים שאומר כל נדרי וכו' ואחר כך אומר שהחיינו בלא כוס: הגה ואח"כ מתפללים ערבית ונוהגים לומר כל נדרי בעודו יום וממשיך בניגונים עד הלילה ואומרים אותו שלשה פעמים וכל פעם מגביה קולו יותר מבראשונה (מהרי"ל) וכן אומר הש"צ ג"פ ונסלח לכל עדת וגו' והקהל אומרים שלשה פעמים ויאמר ה' סלחתי כדברריך (מנהגים) ואל ישנה אדם ממנהג העיר אפילו בניגונים או בפיוטים שאומרים שם (מהרי"ל): (ב) בליל יוה"כ ומחרתו אומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בקול רם: (ג) אם חל בשבת אומרים ויכולו וברכה אחת מעין שבע וחותם מקדש השבת ואינו מזכיר של יום הכיפורים (ואין אומרים אבינו מלכנו בשבת אבל שאר הסליחות והתחינות אומר כמו בחול) (ריב"ש סימן תקי"ב ומנהגים): (ד) צריך להעמיד אחד לימין ש"ץ ואחד לשמאלו: (ה) יש

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תסח - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי מצוה מצוה רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שעומדים על רגליהם כל היום וכל הלילה: (ו) נוהגים ללון בבית הכנסת ולומר שירות ותשבחות כל הלילה: הגה וטוב לישן רחוק מן הארון (מרדכי) ומי שאינו רוצה לומר שירות ותשבחות לא ישן שם (מהרי"ו) והחזנים המתפללים כל היום לא יעורו כל הלילה כי מאבדין קולם כשאינם ישנים (מהרי"ל):

סדר לקוטי תפילות הימים:

תט: אָנָּה אָבִי אָב הַרְחֵמֵן כָּל הַדְּרָכִי עֲצוּתֶיךָ אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, בְּכֹלֶם פְּגַמְתִּי בָּהֶם הֲרַבָּה כִּי אֲשֶׁר אֶתָּה יָדַעְתָּ אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ [וּמֵאֲמִין] בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁבֹאֲמַת אֵי אֲפֹשֶׁר לְקַלְקֵל עֲצוּתֶיךָ בְּשׁוֹם אִפְּן בְּעוֹלָם עַל כֵּן עֲדִין אֲנִי עוֹמֵד וּמְצַפֶּה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה בְּכָל עֵת, שֶׁתִּקְרַבְנִי אֵלֶיךָ וְתַחֲזִירְנִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, עַל יְדֵי כָּל הַדְּרָכִים וְהָעֲצוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשׁוּטוֹת, אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי צְדִיקֶיךָ הָאֱמִתִּיִּים, בְּאִפְּן שְׂאֲזוּכָה מֵעַתָּה לְהִיּוֹת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב תְּמִיד:

תי: רבנו של עולם זכני להיות רגיל מאד באמירת תהלים הרבה בכל יום בכונה גדולה, בהתעוררות נפלא בכונת הלב באמת, עד שאזכה על ידי זה להרגיש כאב עוונותי, ולשוב עליהם בתשובה שלמה ואזכה לשמחה גדולה על ידי אמירת תהלים, ולעורר עלי כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם רפואת הבת מלך, שהיא כנסת ישראל, ונגינותי אנגן כל ימי חיי על בית ה' בקול רנה ותודה, "כי טוב ה' כי לעולם חסדו":

תיא: מלא רחמים, זכנו לצאת מגלות מצרים, ומכל הגליות של הנפש והגוף אשר כלם מכוונים בשם גלות מצרים זכני שאזכה לטהר ולזכך ולגלות כל המ"ט שערי תשובה על ידי אמירת תהלים הכולל את כל "שמות בני ישראל הבאים מצרימה", שיש

בָּהֶם מ"ט אֹתִיּוֹת כְּנֶגֶד מ"ט שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה וְעַל יְדֵי זֶה תּוֹצִיאֵנִי
 מִמ"ט שְׁעָרֵי טְמֵאָה וְתִכְנִיסֵנִי בְּתוֹךְ מ"ט שְׁעָרֵי קְדֻשָּׁה, וְתּוֹצִיאֵנִי
 מִמִּצַּר הַגָּרוֹן, שְׁלֹא יִהְיֶה נַחַר גְּרוֹנִי, כִּי כָּבֵד קָרָאתִיךָ מִמִּצַּר הַגָּרוֹן
 הַרְבֵּה הוֹצִיאֵנִי לְמִרְחָב וְזִכְנִי וְהֵעֵלְנִי מִבְּחִינַת אֶרֶץ מִצְרַיִם מִמִּצַּר
 הַגָּרוֹן, עַד שְׁאֲזֹכָה לְהִרְחִיב פִּי וְאַתָּה תִּמְלֵאֵהוּ בְּכֹל טוֹב אֱמֶתִי
 וְנִצְחִי, בְּאִפְּן שְׁאֲזֹכָה לְהִתְקַרֵּב וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 בְּאֵמֶת בְּכֹל לֵב בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ וּמָמוֹן "הַשִּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אֲתָה [ה']
 אֱלֹקֵי", הַשִּׁיבֵנִי אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקָרְבָנוּ מְלִכְנוּ לְעִבּוּדְתְךָ,
 וְהִחְזִירֵנוּ בְּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כִּי אֲתָה צוּפָה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ
 בְּהַצְדָּקוֹ, וְרוֹצֵה אֶתְּךָ בְּתְּשׁוּבָה, כִּי לֹא תִחַפֵּץ "בְּמוֹת הַמֵּת כִּי אִם
 בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחַיָּה", וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִּחַכֶּה לוֹ, אִם יָשׁוּב מִיַּד
 תִּקְבְּלוּ, "תָּשָׁב אֲנוֹשׁ עַד דְּכָא" עַד דְּכְדוּכָה שֶׁל נֶפֶשׁ, "וְתֹאמַר שׁוּבוּ
 בְּנֵי אָדָם שׁוּבוּ אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל וְהִפְּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ הַשִּׁיבֵנִי ה' אֵלֶיךָ
 וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם":

תִּיב: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם "זְכוֹר רַחֲמֶיךָ ה' וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה",
 זְכוֹר נָא הַחֶסֶד הַנִּפְלָא וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ
 מִמִּצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה, וְגִלִּיתָ לָנוּ אֱמֶתֶת אֱמוּנַת אֱלֹהוּתְךָ
 בְּאוֹר גְּדוֹל וְנִפְלָא וְנִיעֲרָב, וְעָשִׂיתָ אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים גְּדוֹלִים
 וְנוֹרָאִים, כִּדִּי לְגִלוֹת אֱלֹהוּתְךָ וְאֶחָדוּתְךָ וּמְשִׁלְתְּךָ אֲשֶׁר בְּכֹל
 מְשָׁלָה, וּמָאֵז, קָרַבְתָּ אוֹתָנוּ לָךְ לְעַם קְדוֹשׁ וְהוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִמ"ט
 [מֵאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי טְמֵאָה, וְהִכְנַסְתָּ אוֹתָנוּ בְּמ"ט
 [בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] שְׁעָרֵי קְדֻשָּׁה, שֶׁהֵם מ"ט [אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה]
 שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה הַכְּלוּלִים בְּמ"ט [בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] אוֹתִיּוֹת שְׁיִישׁ
 בְּשִׁמוֹת שְׁבַטֵי יִה, וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים צִוִּיתָ אוֹתָנוּ לְסִפּוֹר כְּנֶגֶד זֶה
 מ"ט [אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה] יְמֵי הַסְּפִירָה, כִּדִּי לְטַהֵר נַפְשׁוֹת עַמְּךָ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתע - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ק צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יִשְׂרָאֵל מִזְהַמְתָּם, לְמַעַן נִזְכָּה עַל יְדֵי מִצְוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר לְצֵאת
מִטְּמֵאָה לְטַהֲרָה, לְצֵאת מִמ"ט [מֵאַרְבָּעִים וְתֵשַׁע] שְׁעָרֵי טְמֵאָה
וְלִכְנֹס בְּמ"ט [בְּאַרְבָּעִים וְתֵשַׁע] שְׁעָרֵי קִדְשָׁה; רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מְלֹא
רַחֲמִים, זָכְנוּ בַּחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְקַיֵּם מִצְוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר בְּזִמְנֵנוּ
בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה וּבְהִתְעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא, שֶׁנִּזְכָּה לְהִתְעוֹרֵר עַל
יְדֵי קִדְשֵׁת מִצְוֵה נוֹרָאָה הַזֹּאת לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְלְצֵאת מִכָּל
טְמֵאוֹתֵינוּ, לְבַעַר מִקְרַבְנוּ כָּל מִיָּנִי טְמֵאוֹת וְזִהְמוֹת שֶׁנִּדְבַק בָּנוּ עַל
יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים:

תִּיג: רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל מִיָּנֵי יְשׁוּעוֹת
כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ הַכַּחַשׁ שֶׁל כָּל מִצְוֵה וּמִצְוֵה, כִּמְהָ גְדוֹל כַּחַח לְהוֹצִיא
אוֹתָנוּ מִמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלְנוּ לְשֵׁם בְּעוֹזְנוֹתֵינוּ הָרַבִּים וּלְקַרְבְּנוּ אֵלֶיךָ,
וּבְפָרֵט מִצְוֵה הַזֹּאת שֶׁל סְפִירַת הָעֵמֶר, שֶׁהִיא הַכְּנָה לְקַבְּלַת
הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא תְּחִלַּת הַתְּקַרְבוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים אֲשֶׁר
נָתַתָּ לָנוּ מִצְוֵה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת כִּי לְצֵאת מִמ"ט שְׁעָרֵי טְמֵאָה
וְלִכְנֹס לְמ"ט [לְאַרְבָּעִים וְתֵשַׁע] שְׁעָרֵי הַקְּדוּשָׁה זָכְנוּ בְּמָקוֹם שֶׁאֲנִי
שָׁם עֹבְשׁוֹ, שֶׁאֲזָכָה לְקַיֵּם מִצְוֵה הַזֹּאת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת הָאֲפְשָׁרִי
לְאִישׁ כְּעָרְכִי לְקַיֵּם מִצְוֵה הַזֹּאת וְאַתָּה תִּמְלֵא רַחֲמִים עָלַי, וְתַעֲזֹרְנִי
וְתוֹשִׁיעֵנִי עַל יְדֵי זֶה, וְתוֹצִיאֵנִי מִהֲרָה מִטְּמֵאָה לְטַהֲרָה, מִחַל
לְקִדְשׁ, מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה, מִשְׁעָבוֹד לְגִאֲלָה וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גְּדוֹל עַד
אֲשֶׁר נִזְכָּה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת הַקְּדוּשׁ, בְּיוֹם הַחֲמִשִּׁים שֶׁאַתָּה תָּשׁוּב
אֵלֵינוּ, וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעַר הַחֲמִשִּׁים הַקְּדוּשׁ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ רַחֲמִים
גְּדוֹלִים וְחֶסֶד עָלִינוּ מִשָּׁם, בְּאִפְּן שֶׁנִּזְכָּה לְתַקֵּן הַכָּל וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת תָּמִיד: